

Referat despre domnia lui Sennacherib, conducatorul asirienilor

Încă din vremea domniei tatălui său, Sargon al II-lea, 722-705 î.e.n., întemeietorul ultimei dinastii sargonide a Regatului Asirian Nou (908-605 î.e.n.), Sennacherib a participat activ la viața politică și militară a Asiriei. El a condus spionajul asirian în Urartu (Armenia) și în țările inconjurătoare, precum și, probabil, poliția asiriană. Nu este străin de reprimarea chaldeenilor conduși de Mardukapaliddin, în 710 î.e.n.; acesta reușește, totuși, să fugă și să-și creeze, mai târziu, dificultăți.

Până la domnia lui Sennacherib (704-680 î.e.n.), un timp chiar și în timpul acesteia, viața internă și externă a colosului asirian nu s-a desfășurat fără dificultăți. În interior, imperiul era tulburat de concurența, tot mai ascuțită, dintre două principale grupuri ale aristocrației: cea militară și cea preotească. Aceasta din urmă avea să fie inspiratoarea asasinării lui Salmanassar al V-lea (727-722 î.e.n.), în timp ce asedia Samaria, capitala Israelului. Fratele vitreg al acestuia, Sargon al II-lea (Sharrukin al II-lea), a înțeles lecția și, în timpul domniei sale, a promovat cu precădere preotimea zeului Assur.

Problemele externe erau și ele grave pentru Sargon al II-lea; colosul asirian, impus în Orientul antic prin cruzime și teroare, era macinat de revolte și de atacuri la granițe, în nord, Russa I, noul rege din Urartu, aplica măsuri energice pentru renasterea statului. În vest, în Frigia, se contura o mișcare de rezistență. În Palestina, manifestările anti-asiriene se țineau lănt, ceea ce și provoca campania palestiniană a lui Sargon al II-lea, în cursul căreia distruge Samaria, pustiește Israelul și aplica politica lui Tiglatpalassar al III-lea de deportare a populației autohtone (în Mesopotamia nordică și în Media), pe care o înlocuiește cu babilonieni, hititi, arabi (numiți ulterior, în izvoarele ebraice, samariteni); Israelul a fost încorporat la Asiria.

Rascoale au mai izbucnit în Siria, Fenicia, Karkemish (717 î.e.n.) și au fost reprimare cu dificultate. Din acești ani, când Sennacherib începe să participe la guvernarea unora dintre afacerile mari ale Asiriei, se poate considera depășită epoca marii dificultăți ale imperiului. Stăpanirea asiriană, din ce în ce mai fermă, nu mai permite dizidențe de durată (excepție Babilonul, rezistent între 719-710 î.e.n.). Armata asiriană înfrânge în 715 î.e.n. ostile mezilor, populații ariene indo-iranice, instalate din milenii în estul Asiriei, având centrul în Ecbatana și a căror unitate era în curs de realizare. În anul următor, armata asiriană înfrânge pe urarti.

Amenințarea Frigiei fusese redusă de invazia cimberienilor, a triburilor stabilite la începutul primului mileniu î.e.n. în Taurida, pe malurile Azovului și în stepile nordice ale Marii Negre, de unde, împinși de sciti, pătrunseseră în Asia Mică și, mai la sud, la hotarele Asiriei. Sargon al II-lea a făcut față cu succes presiunii exercitate în nord-est de sciti, veniți din zona Marii Caspice și a lacului Aral, triburi nomade de pastori, de origine indo-iranică, calareți remarcabili, care luptau cu temutul arc scitic. Venind, în acest context, la carma Imperiului asirian, Sennacherib nu avea de ales altă cale decât dezvoltarea valorii militare a Asiriei. Revine, deci, la linia politică a lui Tiglatpalassar al III-lea și a lui

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Salmanassar al V-lea, promovand cu precadere aristocratia militara, intarzie, insa, de neinteles, in legalizarea situatiei sale in Babilon. De aceasta intarziere profita Mardukapaliddin care, aliat cu Elamul, ocupa Babilonul, proclamandu-se rege.